

6. Якимчук Т. В. Методичний підхід до оцінки готовності підприємства до реалізації інвестиційної стратегії / Т. В. Якимчук // Інтелект XXI. - 2015. - № 1. - с. 86-91.

Тетяна ЗАМКОВСЬКА

слухачка магістратури за спеціальністю
«Публічне управління та адміністрування»
(науковий керівник – д.е.н., професор, професор кафедри
менеджменту та публічного управління Шкільняк М.М.)

УПРАВЛІННЯ РЕСУРСНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ В УМОВАХ РЕФОРМИ ТЕРИТОРІАЛЬНО-АДМІНІСТРАТИВНОГО УСТРОЮ

Революцією Гідності, українці, підтвердили, що є європейцями, які сповідують ті ж самі цінності демократії, народовладдя, що й громадяни європейських країн з гідним рівнем життя сучасної людини. У час проголошення Україною євро інтеграційного курсу особливого значення набуває проведення реформи територіально-адміністративного устрою країни. Ще 2014 року було ухвалено базові нормативні документи, окреслено певне бачення реформи територіально-адміністративного устрою та місцевого самоврядування, що й створило передумови для реальних кроків децентралізації. Питання децентралізації — це не збільшення повноваження регіонів, а збільшення повноваження громад.

Головною подією децентралізації 2015 року стало ухвалення 5 лютого 2015 року Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад». Ухвалення Закону дало початок дуже важливому процесу укрупнення базових територіально-адміністративних одиниць в Україні, яких до реформи було надзвичайно багато, але ефективність діяльності органів влади там була низька. Метою об'єднувального процесу є створення потужних дієздатних громад. Об'єднанні територіальні громади в умовах реформи адміністративно-територіального устрою потребують пошуку і розробки нових наукових підходів до визначення такої складної категорії, як потенціал, що є основою функціонування та розвитку певної території. Формуванню та розвитку ресурсного потенціалу присвячена велика кількість наукових праць та досліджень, що пояснює складність даної категорії. Однак незважаючи на численні дослідження, дане поняття ще недостатньо вивчене як в науковому так і в прикладному аспекті.

У різні періоди часу вивченням проблем ресурсного потенціалу

займалися такі вчені, як: Г. Атаманчук, В. Бабаєв, Н. Багров, Т. Безверхнюк, П. Беленький, С. Біла, В. Боров, З. Варналій, В. Воротін, О. Грішнова, М. Долішній, І. Дробот, Л. Жаліло, Л. Зайцева, С. Злупко, В. Куйбіда, Е. Лібанова, В. Мамонова, Ю. Маршавін, О. Павлов, І. Розпутенко, В. Руденко, В. Тертичка, С. Тумакова, М. Чумаченко, О. Шаблій, В. Шевчук та ін. Зауважимо, що це не повний перелік учених, які досліджували теоретичні основи формування ресурсного потенціалу територіальних громад.

Становлення громадянського суспільства в сучасних умовах вимагає удосконалення механізму управління ресурсним потенціалом територіальної громади. Будь яка об'єднана територіальна громада розробляючи стратегію розвитку оцінює можливості її реалізації на основі свого ресурсного потенціалу. Визначення ресурсного потенціалу об'єднаних територіальних громад сьогодні є вкрай актуальним, оскільки потенціал є одним з основних чинників ефективного управління та одним з основ формування системи цілей розвитку територіальної громади, викликане необхідністю адаптації до нових умов діяльності в умовах об'єднання та децентралізації, а постановка цілей є вирішальним фактором ефективності управління розвитком території.

Ресурсний потенціал об'єднаної територіальної громади характеризується наявними ресурсами і складається з таких основних видів потенціалів, як економічний, природний, трудовий, соціальний, інформаційний, фінансовий.

Ефективне функціонування суб'єктів господарювання на території певної громади потребує створення сприятливого регуляторного середовища та підтримки у використанні можливостей для розвитку, у тому числі ресурсних. Формування ефективних механізмів вирішення цих завдань неможливе без всебічного, системного дослідження такої категорії, як ресурсний потенціал об'єднаної територіальної громади, її складових та відповідного вітчизняного й зарубіжного управлінського досвіду.

Здійснення соціально-економічних перетворень в Україні значною мірою залежить від використання ресурсного потенціалу територіальних громад, адже гармонійність і збалансованість розвитку його складових є найважливішою передумовою розвитку території та суспільства в цілому.

Діяльність територіальних громад значною мірою визначається тим, наскільки результативно вони використовують ресурси, які є в їх розпорядженні та складають їх ресурсний потенціал. Ресурсний потенціал являє собою джерело і засіб їх відтворення, а також відіграє

ключову роль у визначенні функцій, спрямованості та динаміки їх розвитку. Його можна оцінити шляхом комплексного аналізу сукупності ресурсів – внутрішніх складових потенціалу. Створення умов для динамічного збалансованого розвитку об'єднаних територіальних громад, усунення основних диспропорцій сприятиме максимальному наближенню послуг до населення, підвищенню спроможності територіальних громад та їх представницьких органів до вирішення місцевих питань власними силами.

Хід реалізації реформи територіально-адміністративного устрою, висока динамічність трансформаційних процесів в економіці України вимагає необхідність у подальшому поглибленому аналізі сучасних аспектів управління ресурсним потенціалом об'єднаних територіальних громад, забезпечення узгодженого впливу органів публічної влади та їх ресурсний потенціал, що і обумовлює актуальність даної теми.

Станом на сьогоднішній день в умовах адміністративно-територіальної реформи, в процесі управління ресурсним потенціалом об'єднаних територіальних громад, формування об'єднаних територіальних громад виникає ряд проблем, серед яких можна назвати:

- непослідовність нормативного забезпечення;

- нові кадри, нестача знань, брак відповідальності. До складу місцевого самоврядування прийшло багато активних, хороших людей, які є новачками у владі та потребують знань «з нуля». Та й для досвідчених представників самоврядування, які опинилися в нових умовах, навчання та консультативна допомога не будуть зайвими.

Бібліографія:

1. Конституція України прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28.06.1996.

2. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» № 280/97-ВР від 21.05.1997.

3. Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» №157-VIII від 05.02.2015.